

‘ഇടയന്റെ ശബ്ദം തിരിച്ചറിയുക’

യോഹാൻ 10:27

“എന്റെ ആടുകൾ എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു; ഞാൻ അവയെ അറികയും അവ എന്ന അനുഗമിക്കയും ചെയ്യുന്നു.”

യേശുകർത്താവ് പരസ്യശുശ്രൂഷയിലുടനീളം അവൻ ആരാണന്ന സത്യം വെളിപ്പേടുത്തുകയും പറിപ്പിക്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്തു. എന്നാൽ പരീശനാരോ, ശാസ്ത്രിമാരോ കർത്താവ് ആരാണന്ന അറിയുവാനും വിശ്വസിക്കുവാനും പരാജയപ്പെട്ടു. എന്നിട്ടും ഈ കൂട്ടർ യേശുവിനോടു വീണ്ടും ‘നീ ക്രിസ്തുവെക്കിൽ സ്വപ്ഷ്ടമായി പരക’

John 10:24 എന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. ഇവരുടെ മധ്യത്തിലേക്ക് കർത്താവ് നൽകുന്ന മറുപടിയാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ കുറിവാക്കും.

‘എന്റെ ആടുകൾ’ എത്ര സ്നേഹവാസല്യത്തോടെയുള്ള വിളിയോടുകൂടെയാണ് കർത്താവ് പറയുന്നത്. ഒരു ആട് തന്റെ ഇടയന്റെ ശബ്ദം എവിടെയായാലും തിരിച്ചറിയും. അപരിചിതൻ വന്ന് അവൻ്റെ മാർഗ്ഗത്തെ തിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാലും ആടുകൾക്ക് അവ നന്നായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. കാരണം ഉടയവന്റെ ശബ്ദം അത്ര അധികമായി അവൻ്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്നു. താൻ പോകേണ്ടുന്ന വഴിയിലുടെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ അവനേ കഴിയു എന്ന് ഈ അട്ടിന്ത്യകൂട്ടത്തിന് നന്നായി അറിയാം.

ഒരു വളർത്തു നായയുടെ കാര്യം എടുത്താലും അവൻ്റെ ഉടമസ്ഥൻ്റെ ശബ്ദം എവിടെയായാലും ഈ നായയ്ക്ക് മണത്തറിയാം. കാരണം ജീവിതത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും അവൻ തന്റെ യജമാനന്റെ കൂടെ ആയിരുന്നു.

പ്രിയദൈവമക്കളേ, നമ്മുടെ ജീവിതവും ഒരു ദിനത്തിന്റെ 24 മണിക്കൂറും ഈ പ്രിയൻ്റെ കൂടെ ആശാങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഉടയവന്റെ ശബ്ദം കാതുകൾക്കും ഹൃദയത്തിനും മായുരും ആയിത്തീരും. യേശുകർത്താവിന്റെ ഇന്ധസ്വരം കാതുകൾക്ക് ഏത് അവസ്ഥയിലായാലും ഒരു ആശാസം ആകും. അവൻ്റെ ശബ്ദത്തിന്റെ ഓരോ tone ഉം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ശമുഖേൽ ബാലൻ ദൈവശബ്ദം കേട്ടു എന്നു നാം കാണുന്നു. അതേ, അവൻ്റെ ശബ്ദത്തിനായി പിണ്ഡബാലൻ ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തപ്പോൾ പ്രിയൻ്റെ ശബ്ദം തിരിച്ചറിയാൻ ഇടയായി.

ഈനു പലപ്പോഴും നാം അങ്ങോട് മാത്രം സംസാരിക്കുന്നവരാണ്. കർത്താവിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാൻ സമയമില്ല. സാഹചര്യമില്ല. കേട്ടെങ്കിലും അതു തിരിച്ചറിയാനോ,

മനസ്സിലാക്കുവാനോ, ശ്രദ്ധിക്കുവാനോ കഴിയാതെ പരീശനാരപ്പോലെ വീണ്ടും അവിശാസികളായി കർത്താവിന്റെ അടുത്തേക്ക് ചെലുന്നവരായിത്തീരുന്നു. ആദവും ഹയ്യും ഏറ്റൻ തോട്ടത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ കാലോച്ച കേട്ടു എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. അവൻ സ്കേപ്പിക്കുന്ന മക്കളോടകൂടെ നടക്കാൻ, സംഭാഷിക്കാൻ, സംസർഗ്ഗം നടത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന നല്ല ഇടയനാകുന്നു യേശുകർത്താവ്. താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത തന്റെ ആടുകൾ വഴിതെറിപ്പോകാനോ, കുഴിയിൽ വീണു നശിച്ചുപോകാനോ ഈ ഇടയൻ നമ്മും ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കില്ല. അവൻ തന്റെ ആടുകളെ നന്നായി അറിയുന്നു. ആടുകൾ തന്റെ ഇടയൻ്റെ ശബ്ദം ഒരു തടസ്സവും ഇല്ലാതെ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ്റെ ആടുകളാകുന്ന നമുകൾ എത്രതേതാളം യേശുകർത്താവിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. നമുകൾ അതിനായി ഓരോ നിമിഷവും ആത്മാവിന്റെ സഹായവും നടത്തിപ്പും ആവശ്യമാകുന്നു. പ്രിയൻ്റെ ശബ്ദം കേടുകൊണ്ട് ദിനം തുടങ്ങാനും അവസാനിക്കുവാനും ഇടയാക്കണം. അങ്ങനെനയക്കിൽ അത് മാധ്യരൂമേരിയ ഒരു അനുഭവമായിത്തീരും.

മരുഭൂമിയുടെ രേഖാരമായ ചുടാകട്ട്, വരൾച്ചയാകട്ട്, അതുമല്ലെങ്കിൽ ജീവിതത്തിന്റെ തണ്ണുപ്പിക്കുന്ന അനുകൂലമായ സാഹചര്യമാകട്ട്, ഒരു ദൈവപെതലിന്റെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടത് അവൻ്റെ ഉടയവൻ്റെ പക്ഷത്തുനിന്നും വരുന്ന ശബ്ദം മാത്രം ആയിരിക്കണം. സക്കീർത്തനക്കാരൻ പരയുന്നതുപോലെ ‘രാത്രികാലങ്ങളിലും തന്റെ അന്തരാത്മാവിനെ ഉപദേശിക്കുന്ന’ ആത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യബോധത്തിൽ നമുക്കു ജീവിക്കാൻ കഴിയണം. ‘എൻ്റെ ആടുകൾ’ എന്ന സ്കേപ്പിവായ്പോടെയുള്ള വിളി ലോകത്തിന്റെ ഏതു കോണിലായാലും ദൈവപെതലിന്റെ മാത്രം അവകാശവും അനുഗ്രഹവും ആകുന്നു. അവനെ മാത്രം നോക്കി കർത്താവിൽ വിശ്രാംച്ചുകൊണ്ട്, അവൻ്റെ ശബ്ദം, ജീവിതത്തെ മുഴുവനായും നിയന്ത്രിക്കാൻ വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട്, ഇടയൻ്റെ കൈക്കുപിടിച്ചുകൊണ്ട്, ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യാൻ ഓരോ വിശ്രാംകും കഴിയുമാറാകട്ട്.

പരാമർശം :

വെളിപ്പാട് 7:17

സിംഹാസനത്തിന്റെ മല്ലു ഉള്ള കുഞ്ഞാടു അവരെ മേയ്ച്ചു ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവു കളിലേക്കു നടത്തുകയും ദൈവം താൻ അവരുടെ കണ്ണിൽനിന്നു കണ്ണുനീരെല്ലാം തുടച്ചുകളയുകയും ചെയ്യും.